DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 3. Warszawa 1 marca 1933 r. **Rok XV**

T R E Ś Ć:

Sprawy ogólne i osobowe.

Poz. 11. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 23 stycznia 1933 r. Nr. O. Or. II/55/1 w sprawie wydawania Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji

Poz. 12. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 24 grudnia 1932 r. Nr. O. Or. II/50/4 o zmianie Instrukcji Biurowej dla Ministerstwa Komunikacji.

Poz. 13. Nr. P. U. I/23/24 z dnia 10 stycznia 1933 r. w sprawie wyjaśnienia do § 2 rozporządzenia Ministra Komunikacji z 25 kwietnia 1931 r. o należnościach za podróże służbowe pracowników P. K. P.

Poz. 14. Nr. P. U. I/25/10 z dnia 21 stycznia 1933 r. w sprawie wyjaśnienia rozporządzenia Ministra Komunikacji o ryczałtach na wyjazdy dla pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr. 9, poz. 76 z 1931 r.).

Sprawy finansowe.

Poz. 15. Nr. F. D. IV. 32/1 z dnia 10 stycznia 1933 r. w sprawie wypłaty reklamowanych nadpłat za pośrednictwem kas manipulacyjnych.

Sprawy ruchu kolejowego.

Poz. 16. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 stycznia 1933 r. Nr. R. O. III. 62/52 o uzupełnieniu Przepisów o nadawaniu telegramów w pociągach (Nr. R. 9).

Poz. 17. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 13 lutego 1933 r. Nr. R. O. V/210/30 w sprawie zmiany postępowania przy sporządzaniu doniesień o napadach rabunkowych na pociągi i wagony z przesyłkami i o kradzieżach przesyłek.

Poz. 18. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 stycznia 1933 r. Nr. R. T. II. 52/1 w sprawie zwiększenia do 60 km na godzinę największej dopuszczalnej szybkości jednej pary pociągów towarowych pośpiesznych na linji Warszawa — Katowice.

Poz. 19. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 stycznia 1933 r. Nr. R. T. V-129/1 w sprawie wydania Tabeli ograniczeń używania wagonów towarowych.

Poz. 20. Nr. R. P. IV/77/17 z dnia 24 stycznia 1933 r. w sprawie opłat za pociągi służbowe Francusko-Polskiego Towarzystwa Kolejowego.

Sprawy drogowo-kolejowe.

Poz. 21. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1 czerwca 1932 r. Nr. U. M. V-417/2 w sprawie warunków technicznych dostawy stali zlewnej, żeliwa i odlewów stalowych do budowy mostów i dźwigarów w budowlach kolejowych.

Poz. 22. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 grudnia 1932 r. Nr. U. Ż. I/1/7 w sprawie stosowania na obszarze W. M. Gdańska „Przepisów Sygnalizacji na Kolejach Polskich".

Poz. 23. Nr. U. J. II-137/42 z dnia 24 stycznia 1933 r. w sprawie wielkości napisów służbowych.

Sprawy zasobów kolejowych.

Poz. 24. Nr. M. Z. XII-362/1 z dnia 13 stycznia 1933 r. w sprawie uzupełnienia Nr. 34 do mianownictwa druków ujednostajnionych.

Zmiany składu osobowego Komisyj Dyscyplinarnych.

Ruch służbowy w C. B. S. Przewozów P. K. P.

SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

11.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 23 stycznia 1933 r. Nr. O. Or. II/55/1, w sprawie wydawania Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji.

W rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 22 lipca 1931 r. Nr. I/1/6637/31, o wydawaniu Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji (Dz. Urz. M. K. Nr. 17, poz. 121) wprowadzam następujące zmiany:

1) w § 2, w p. p. 1 i 2 wykreśla się końcowe słowa: „okręgom dyrekcyjnym", a w ich miejsce wstawia się wyrazy: „urzędom podległym",

2) w § 2, w p. 2 zamiast słów: „Biura Personalnego i Wydziałów Ministerstwa" wstawia się wyrazy: „Biur i Gabinetu Ministra w Ministerstwie",

3) w § 2, w p. 5 wykreśla się słowa: „Dyrekcyjnych Rad Kolejowych",

4) w § 2, w p. 6, w wierszu 1 zamiast słowa: „Wyższej" wstawia się słowo: „Odwoławczej", w wierszu zaś drugim po słowie: „Dyscyplinarnej" umieszcza się przecinek oraz wykreśla się słowa: „przy Ministerstwie Komunikacji", a na ich miejsce wstawia się wyrazy: „Komisji Dyscyplinarnej, dla funkcjonarjuszów państwowych podległych Ministrowi Komunikacji",

5) w § 2 w p. 8 lit. e) wykreśla się na końcu słowo: „kolejowych", a w jego miejsce wstawia się wyrazy: „z dziedziny komunikacji",

6) w § 10, w art. 3 i w § 15 ust. 3 wyrazy: „Naczelnik Wydziału Administracyjnego Ministerstwa Komunikacji" zastępuje się wyrazami: „Kierownik Gabinetu Ministra",

7) w § 14 wyrazy: „Wydziału Administracyjnego M. K." zastępuje się wyrazami: „Gabinetu Ministra",

8) w § 15, w ust. 1, w wierszu 4, po słowie: „komunikacji" wstawia się wyrazy: „oraz urzędom wojewódzkim", w wierszu zaś przedostatnim zamiast słowa: „(Wydziałami)" wstawia się wyraz: „(Biurami)";

9) załącznik do § 11 otrzymuje następujące brzmienie:

„T R E Ś Ć:

Sprawy ogólne i osobowe.

Poz. . . . .

Sprawy finansowe.

Poz. . . . .

Sprawy handlowo-taryfowe.

Poz. . . . .

Sprawy ruchu kolejowego.

Poz. . . . .

Sprawy drogowo-kolejowe.

Poz. . . . .

Sprawy zabezpieczenia ruchu pociągów.

Poz. . . . .

Sprawy mechaniczno-kolejowe.

Poz. . . . .

Sprawy zasobów kolejowych.

Poz. . . . .

Sprawy sanitarno-kolejowe.

Poz. . . . .

Sprawy kolei wąskotorowych.

Poz. . . . .

Sprawy lotnictwa cywilnego.

Poz. . . . .

Sprawy dróg kołowych.

Poz. . . . .

Sprawy dróg wodnych.

Poz. . . . .

Sprawy pomiarowe.

Poz. . . . .

Sprawy meteorologiczno-hydrograficzne.

Poz. . . . .

Skład osobowy ciał doradczych Min. Kom., Komisyj Dyscyplinarnych i innych.

Ruch służbowy.

Obwieszczenia i zawiadomienia, ogłoszenia urzędów podległych Ministerstwu Komunikacji.

Sprostowania błędów".

10) Uwaga 4-ta do rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„4) Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika, Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p., telefon Nr. 8-26-28. Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr. Prenumeratę można uiszczać do P.K.O. za pośrednictwem konta czekowego Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 30658. Na odwrotnej stronie czeku nadawczego P.K.O. należy wskazać cel wpłaty".

12.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 24 grudnia 1932 r. Nr. O. Or. II/50/4 o zmianie Instrukcji Biurowej dla Ministerstwa Komunikacji.

W ust. (6) § 5 Instrukcji Biurowej dla Ministerstwa Komunikacji, po słowach: „od godz. 12 — 14", dodaje się następujące słowa:

„z wyjątkiem przyjęć w sprawach personalnych, które odbywają się dwa razy w tygodniu, mianowicie we wtorki i piątki od godz. 12 — 14".

13.

„Nr. P. U. I/23/24 z dnia 10 stycznia 1933 r. w sprawie wyjaśnienia do § 2 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 25 kwietnia 1931 r. o należnościach za podróże służbowe pracowników P. K. P.

W wyjaśnieniu Ministerstwa Komunikacji do § 2 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 25

kwietnia 1931 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr. 9, poz. 75, str. 79) należy wstawić po wyrazach, umieszczonych w nawiasie: „(odrębną gminę" — wyrazy: „wieś, miasto, miasteczko)".

14.

„Nr. P. U. I/25/10 z dnia 21 stycznia 1933 r. w sprawie wyjaśnienia rozporządzenia Min. Komunikacji o ryczałtach na wyjazdy dla pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr. 9, poz. 76 z 1931 r.).

Prawo pobierania ryczałtu na wyjazdy jako równoważnika diet i kosztów podróży winno być uzależnione od tych samych warunków, jakich wymaga się przy przyznawaniu diet, t. j. prawo to przysługuje, gdy wyjazdy służbowe z tytułu zawiadywania przydzielonym odcinkiem, odbywają się do miejscowości, położonych poza stałą siedzibą służbową danego pracownika.

Jeżeli zatem przydzielony pracownikowi odcinek (okręg) mieści się w granicach danej miejscowości (gminy), względnie w granicach stałego miejsca służbowego pracownika, pracownikowi temu nie przysługuje prawo do ryczałtu na wyjazdy.

W tym sensie należy rozumieć określenie „stacji", użyte w punkcie 4) rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 29 maja 1931 r. o ryczałtach na wyjazdy dla pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr. 9, poz. 76) i uważać je za identyczne z pojęciem miejscowości.

SPRAWY FINANSOWE.

15.

N. F. D. IV. 32/1 z dnia 10 stycznia 1933 r. w sprawie wypłaty reklamowanych nadpłat za pośrednictwem kas manipulacyjnych.

Ministerstwo Komunikacji poleca ograniczyć wypłacanie nadpłat za pośrednictwem kas manipulacyjnych (§ 11 p. 11 Regulaminu Wydziałów Kontroli Dochodów Nr. F 11) tylko do wypłaty należności za niewykorzystane bilety i to tylko w wyjątkowych wypadkach. Np. gdy podróżny wnosi prośbę osobiście i z braku gotówki potrzebuje wypłaconej sumy na zakup biletu celem bezzwłocznego odbycia dalszej podróży.

Wszelkie inne nadpłaty należy asygnować wyłącznie przez Kasy Dyrekcyjne.

SPRAWY RUCHOWO-KOLEJOWE.

16.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 stycznia 1933 r. Nr. R. O. III. 62/52 o uzupełnieniu Przepisów o nadawaniu telegramów w pociągach (Nr. R. 9).

W przepisach o nadawaniu telegramów w pociągach (Nr. R. 9), zatwierdzonych rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 23 czerwca 1932 r. za Nr. R. O. III. 52/46/32 (Dz. Urz. M. K. z 1932 r. Nr. 19, poz. 142) należy wprowadzić odręcznie następujące zmiany:

1) Na str. 13 w § 14, ustęp 2 p. 1 w przykładzie „b" skreśla się wyraz: „psychotechniczne", a na jego miejsce wpisuje się wyraz: „odpowiedzialność".

2) Na str. 14 w § 14, w p. 5, w przykładach „a" i „b" skreśla się znaki cudzysłowu, na początku i w końcu obu przykładów.

3) Na str. 15, § 14, ust. 3 w przykładach 1-m i 2-m skreśla się wszystkie znaki cudzysłowu.

4) Na str. 16 § 14 pkt. „a" w przykładach 1-m i 2-m, 3-m, 4-m, 5-m i w p-cie „b" w przykładach 1-ym i 2-m, skreśla się wszystkie znaki cudzysłowu.

5) Na str. 17 § 14 w przykładach 1-m i 2-m skreśla się wszystkie znaki cudzysłowu oraz skreśla się słowa: „liczy się za trzy wyrazy", a w miejsce tych słów wpisuje się: „w tego rodzaju połączeniach każde 15 liter liczy się za jeden wyraz".

6) Na str. 21, § 21-go wpisać nowy ustęp „6" o treści następującej: „Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych, która ujawni podczas kontroli telegram nadany na formularzu innej Dyrekcji, powinna o tem zawiadomić tę Dyrekcję Okręgową K. P., przez którą formularz został wydany kierownikowi pociągu, z podaniem Nr. formularza, nazwy stacji, na której telegram był oddany z pociągu do odtelegrafowania, Nr. telegramu, oraz stacji przeznaczenia, ilości wyrazów i pobranej opłaty".

7) Na str. 23 § 22, ust. 6, w wierszu 5-ym skreśla się liczbę „22", a na jej miejsce wpisuje się liczby: „13" i „32".

8) Na str. 28: „Wskazówki, do jakich krajów mogą być przyjmowane telegramy zagraniczne", w wierszu 3-im: „Czechosłowacja", w kolumnie: „opłata za telegram zł. gr.", zamiast: „4.90", wpisać: „4.80" i w kolumnie: „Całkowita opłatat zł. gr.", zamiast: „5.50", wpisać: „5.40", oraz w wierszu 6-m: „Rumunja", w kolumnie: „Opłata za telegram zł. gr.", zamiast: „3.65" wpisać: „3.05" i w kolumnie: „Całkowita opłata zł. gr." zamiast: „4.25" wpisać: „3.65".

9) Na str. 32: „Tabela opłat telegraficznych za telegramy nadawane w pociągach", pozycja 2, w kolumnie: „Należność zł. gr." zamiast: „4.90" wpisać: „4.80" i zamiast: „5.50" wpisać: „5.40" oraz w pozycji 3-ej w kolumnie: „Należność zł. gr." zamiast: „3.65" wpisać: „3.05" i zamiast: „4.25" wpisać: „3.65".

17.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 13 lutego 1933 r. Nr. R. O. V./210/30 w sprawie zmiany postępowania przy sporządzaniu doniesień o napadach rabunkowych na pociągi i wagony z przesyłkami i o kradzieżach przesyłek.

W związku zześrodkowaniem spraw napadów rabunkowych i kradzieży w Departamencie Handlowo-Taryfowym, zarządzam, co następuje:

1) Telegramy o napadach rabunkowych na pociągi i wagony z przesyłkami należy nadawać do Ministerstwa Komunikacji wówczas, gdy napad dokonany był z bronią w ręku lub przez zorganizowaną bandę.

W telegramach należy wymienić (w myśl pktów 6 i 7 § 9 Przepisów Nr. R 3), czy i jaka szkoda wynikła oraz czy napad pociągnął za sobą ofiary ludzkie;

2) telegramy o kradzieży przesyłek z magazynów, wagonów i pociągów należy nadawać do Ministerstwa Komunikacji tylko wówczas, jeżeli szkoda jednorazowa przekracza w ogólnej sumie dwa tysiące złotych;

3) o kradzieżach, wskutek których jednorazowa szkoda nie przekracza 2.000 złotych, telegramy lub pisemne zawiadomienia należy wysyłać w myśl § 17 „Przepisów Nr. H 5";

4) w związku z powyższemi zarządzeniami, polecam poczynić następujące zmiany:

A) w „Przepisach Nr. R 3":

a) w § 3-cim na str. 9 w wierszu 6 od dołu skreślić słowa: „Napady rabunkowe i", a następny wyraz „zabójstwa" oznaczyć dużą literą „Z",

b) w § 3-cim dodać na końcu strony 9 następujący ustęp: „25a. Napady rabunkowe na pociągi i wagony z przesyłkami, gdy napad dokonany był z bronią w ręku lub przez zorganizowaną bandę.

Kradzieże przesyłek z magazynów, wagonów i pociągów, jeżeli jednorazowa szkoda przekracza w ogólnej sumie 2.000 złotych".

c) w § 11 na str. 19 w pierwszym wierszu od góry po słowie „podróżnych" dodać przecinek i słowa: „nadawców lub odbiorców",

d) w § 17 na str. 28 w wierszu 2 od dołu po słowach: „albo wreszcie przez", dodać słowa: „Kontrolera przewozów lub przez",

e) w § 17 na str. 29 po wierszu 7 od góry dodać nowy ustęp: „Kontroler przewozów przeprowadza dochodzenia o ważniejszych wydarzeniach wymienionych w § 3 pkt. 25a",

f) w końcu § 23 na str. 34 dodać nowy ustęp: „Dochodzenia o wydarzeniach wymienionych w § 3 w pkt. 25a, jak również i dochodzenia o mniejszych kradzieżach zostająześrodkowane w Wydziale Handlowo-Taryfowym",

g) w § 25 na str. 35 w wierszu 10-ym od góry po słowie „wydarzeń" dopisać następujące słowa: „z wyjątkiem wydarzeń wymienionych w § 3-im w punk. 25a",

h) w § 26 na str. 35 na początku wiersza 14 od dołu dodać słowa: „Wydziały Ruchu" i poprawić następne słowa: „Dyrekcje Okręgowe" na „Dyrekcyj Okręgowych".

W końcu § 26 na str. 35 dopisać nowy ustęp: „Wydziały Handlowo-Taryfowe Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowym oddzielnie rejestrują u siebie wydarzenia wymienione w § 3 w punk. 25a i wszelkie napady rabunkowe i drobne kradzieże, w myśl § 4 (pkt. 3 i 5 Regulaminu Pracy „Nr. H 8)",

i) w § 27 na str. 36 w wierszu 5 od góry po cyfrze „24" skreślić literę „i", wstawić przecinek, a po cyfrze „25" dodać „i 25a",

j) w końcu § 27 na str. 36 dodać nowy ustęp: „Wydziały Handlowo-Taryfowe przedstawiają do Departamentu Handlowo-Taryfowego Ministerstwa Komunikacji i w odpisie do Głównej Inspekcji Komunikacji każdego 15-go po upływie kwartału kwartalne wyciągi z rejestru o napadach i kradzieżach, dotyczących wyłącznie ważniejszych wydarzeń wymienionych w § 3 pkt. 25a",

k) w załączniku 1-b w rubryce 3-ciej numeru porządkowego 23 skreślić słowa: „Napady rabunkowe i" a następny wyraz „zabójstwa" oznaczyć dużą literą „Z",

l) w załączniku Nr. 1-b po numerze porządkowym 25 wstawic nowy Nr. 25a, w którym:

1) w rubryce 3-ej należy zamieścić następujące słowa: „Napady rabunkowe na pociągi i wagony z przesyłkami, gdy napad dokonany był z bronią w ręku lub przez zorganizowaną badnę.

Kradzieże przesyłek z magazynów, wagonów i pociągów, jeżeli jednorazowa szkoda przekracza w ogólnej sumie 2.000 złotych".

2) w rubryce 4-ej zamieścić „R S",

3) w rubr. 5 i 6 wpisać literę „t",

4) w rubr. 7 wpisać „KH KR KJ KWM" i pod tem dopisać literę „t",

5) w rubrykach 8, 9, 10 i 11 dopisać literę „t",

6) w rubryce 12-tej wpisać „75",

7) w rubryce 13-ej wpisać „HK",

8) w rubryce 14-ej zamieścić poziomą kreskę „—",

9) w rubryce 15-ej wpisać słowa „nie".

B) W „Przepisach Nr. R 18".

a) Na str. 12-ej w wierszu 14 od dołu skreślić słowa: „Napady rabunkowe i" a następny wyraz „zabójstwa" oznaczyć dużą literą „Z",

b) na końcu str. 12 dodać nowy adres „75" o treści następującej: „Napady rabunkowe na pociągi i wagony z przesyłkami, gdy napad dokonany był z bronią w ręku lub przez zorganizowaną bandę.

Kradzieży przesyłek z magazynów, wagonów i pociągów, jeżeli jednorazowa szkoda przekracza w ogólnej sumie 2.000 złotych".

c) Na str. 43 w wierszu 2-gim od góry skreślić słowa: „Napady rabunkowe i", a następny wyraz „zabójstwo" oznaczyć dużą literą „Z".

d) Na str. 46 wpisać nowy adres Nr. 75 o następującej treści:

Adres Nr. 75.

Napady rabunkowe na pociągi i wagony z przesyłkami, gdy napad dokonany był z bronią w ręku lub przez zorganizowaną bandę.

Kradzieże przesyłek z magazynów, wagonów i pociągów, jeżeli jednorazowa szkoda przekracza w ogólnej sumie 2.000 złotych.

Nadawca: R S.

Nadawca wskazuje w adresie własną stację, na której wydarzenie miało miejsce, lub stację, która otrzymała zawiadomienie o wydarzeniu.

Otrzymują				
KH KR KJ KWM	N	H HK	R RO RK	D DO DK DZ
GSO				
Prokurator przy Sądzie Okręgowym i Sędzia Śledczy.				
Starostwo				
Najbliższy posterunek Policji Państwowej.				

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1933 roku.

18.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 stycznia 1933 r. Nr. R. T. II. 52/1 w sprawie zwiększenia do 60 km na godzinę największej dopuszczalnej szybkości jednej pary pociągów towarowych pośpiesznych na linji Warszawa — Katowice.

W celu przyśpieszenia przewozu przesyłek drobnych i pilniejszych wagonowych z Warszawy, Łodzi i innych większych stacyj pośrednich do Katowic, Krakowa i poza nie, oraz w kierunku odwrotnym, zezwalam na zwiększenie do 60 km na godzinę największej dopuszczalnej szybkości jednej pary pociągów towarowych pośpiesznych na linji Warszawa — Katowice przez Ząbkowice na hamulcach ręcznych.

19.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 stycznia 1933 r. Nr. R. T. V-129/1 w sprawie wydania Tabeli ograniczeń używania wagonów towarowych.

Niniejszem zatwierdzam „Tabelę ograniczeń używania wagonów towarowych (z wyjątkiem cystern i wagonów prywatnych)", która ukazuje się równocześnie w osobnem wydaniu.

Przepisy tabeli wchodzą w życie z dniem 1 lutego 1933.

20.

Nr. R. P. IV/77/17 z dn. 24 stycznia 1933 r. w sprawie opłat za pociągi służbowe Francusko-Polskiego Towarzystwa Kolejowego.

Za uruchomienie pociągu służbowego na zamówienie Francusko-Polskiego Towarzystwa Kolejowego tak na linjach Kolei koncesjonowanej, jak też na linjach P. K. P. należy pobierać począwszy od 1 stycznia 1933 r. aż do odwołania po 2 zł. 15 gr. za pociągo-kilometr.

Należność za pociągi uruchamiane na linjach kolei koncesjonowanej należy zaliczać na rachunek eksploatacji prowizorycznej linji koncesjonowanej, należności zaś za pociągi uruchomione na linjach P. K. P. opłacać na Towarzystwo.

SPRAWY DROGOWO-KOLEJOWE.

21.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1 czerwca 1932 r. Nr. U. M. V-417/2 w sprawie warunków technicznych dostawy stali zlewnej, żeliwa i odlewów stalowych do budowy mostów i dźwigarów w budowlach kolejowych.

I. Pochodzenie i rodzaj materjału.

A. Stal zlewna.

1. Ustroje stalowe powinny być wykonywane z zasadowej stali zlewnej.

2. Do wykonania wszystkich części danego ustroju należy używać stali zlewnej jednakowego rodzaju.

3. Kształtowniki ze stali zlewnej powinny być walcowane, o ile możności, z dużych zlewków. Przy walcowaniu należy starannie unikać nagłego lub nierównomiernego ostudzania walcowanej stali.

4. Stal powinna posiadać powierzchnię gładką, złom zaś jednolity i pełny, bez śladów pęknięć wewnętrznych.

5. Stal nie powinna być krucha, ani w stanie zimnym ani gorącym.

6. Stal powinna się poddawać kuciu i spawaniu.

B. Żeliwo, odlewy stalowe i ołów.

7. Łożyska dźwigarów powinny być z żeliwa lub odlewu stalowego.

8. Żeliwne części łożysk powinny być wykonywane z żeliwa przetopionego w kopulaku (lub w piecu płomiennym) z szarego surowca przedniego gatunku. Odlewy te powinny być miękkie, o złomie

drobnoziarnistym, jednolitym, bez żadnych pęknięć i wad i nadawać się do obróbki pilnikiem i wiertłem.

9. Odlewy stalowe łożysk powinny mieć złom matowo-szary, drobnoziarnisty, bez pęcherzy, a powierzchnię po obtoczeniu lub ostruganiu zupełnie gładką.

10. Odlewy stalowe powinny być wyżarzone po wydobyciu z form w celu usunięcia napięć wewnętrznych, powstających w odlewach wskutek przypadkowego nierównomiernego ostygania.

11. Odlewy, podlegające badaniu, należy wykonywać z nadlewami, aby umożliwić wzięcie z nich próbek.

12. Ołów, używany na wkładki, powinien być plastyczny.

II. Wymiary, kształty i ciężar.

13. Poszczególne kształtowniki powinny być odwalcowane według profilów, podanych w zamówieniu.

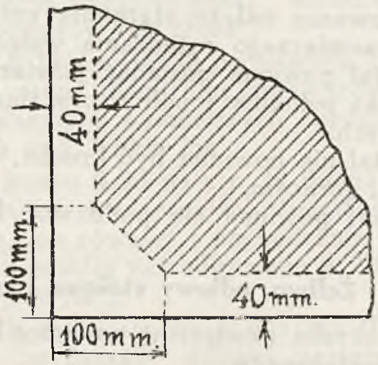
14. Grubość blachy należy mierzyć mikrometrem w punktach oddalonych od krawędzi blachy conajmniej o 40 mm, od rogów zaś blachy conajmniej o 100 mm (patrz rysunek 1).

Dopuszczalne odchylenia od wymiarów.

15. Dopuszczalne odchylenia od wymiarów, wskazanych w zamówieniach lub projekcie, nie powinny przewyższać norm podanych poniżej, a mianowicie:

16. **A. W stali walcowanej z wyjątkiem blach:**

a) **w długości** wszelkiego rodzaju sztuk walcowanych + 50 mm;
b) **w grubości** kątowników i teowników do 10 mm grubości ramion ± 0,5 mm, powyżej 10 mm grubości ± 5%; w grubości dwuteowników i ceowników do 100 mm wysokości ± 0,75 mm, od 100 do 200 mm wysokości ± 1,00 mm, powyżej 200 mm wysokości ± 1,5 mm;
c) **w grubości** płaskowników i stali uniwersalnej poniżej 12,5 mm grubości ± 0,5 mm, powyżej zaś 12,5 mm grubości ± 4%;

Rys. 1.

d) **w szerokości** płaskowników poniżej 50 mm szerokości ± 1 mm, powyżej zaś 50 mm szerokości ± 2%; w szerokości stali uniwersalnej do 300 mm szerokości ± 1,5%, lecz nie więcej jak ± 3 mm, od 300 do 600 mm szerokości ± 1%, lecz nie więcej jak ± 4 mm, powyżej 600 mm szerokości nie więcej jak ± 5 mm;
e) **w wysokości** kształtowników: dwuteowników, teowników, ceowników, zetowników, zoresówek i t. p. do 100 mm wysokości profilu ± 1,5 mm, od 100 do 200 mm wysokości ± 2 mm, a powyżej 200 mm wysokości ± 1%;
f) **w szerokości** ramion kątowników, teowników i zetowników od 13 do 50 mm ± 1 mm, powyżej 50 do 100 mm szerokości ± 1,5 mm, powyżej 100 do 150 mm szerokości ± 2 mm, a powyżej 150 mm szerokości ± 3 mm; w szerokości ramion dwuteowników i ceowników do 100 mm szerokości ± 2 mm, powyżej 100 mm szerokości ± 2%, lecz nie więcej jak ± 3 mm;
g) kątowniki i ceowniki powinny mieć dokładne krawędzie.

17. **B. W blachach:**

a) w długości do + 25 mm;
b) w szerokości do + 10 mm;
c) w grubości od 5 mm wzwyż:
dla blach o szerokościach: do 500 mm + 3% i —2%, od 500 do 1000 mm + 3% i powyżej 1000 mm ± 4%.

18. **C. W stali okrągłej.**

a) przeznaczonej do wyrobu śrub i nitów do 25 mm średnicy ± 0,25 mm, powyżej 25 mm średnicy ± 1%;
b) przeznaczonej do wyrobu innych części do 33 mm średnicy ± 0,5 mm, powyżej 33 mm średnicy ± 1,5%.

19. **D. W odlewach żeliwnych i stalowych.**
Najmniejsze wymiary części odlewów żeliwnych lub stalowych powinny odpowiadać wymiarom wskazanym w projekcie; zmniejszenie tych wymiarów nie jest dopuszczalne.

Ciężar.

20. Przy obliczaniu ciężaru na podstawie pomiarów objętości należy przyjmować ciężar jednego metra sześciennego stali zlewnej 7850 kg, odlewu stalowego 7860 kg, żeliwa 7300 kg i ołowiu 11400 kg.

21. Przy wyznaczaniu ciężaru zapomocą ważenia dopuszcza się następujące różnice między ciężarem obliczonym a sprawdzonym przez zważenie:

a) stali zlewnej ± 3% z wyjątkiem blach, ceowników i dwuteowników, dla których dopuszcza się ± 4%, licząc od ogólnej dostawy;
b) odlewów żeliwnych, stalowych i ołowiu max. +5%, min. —3%;
c) sztuk kutych +10%.

III. Wymagana wytrzymałość stali, odlewów stalowych i żeliwa.

22. Własności wytrzymałościowe stali, odlewów stalowych i żeliwa, określone doraźną wytrzymałością *R* i wydłużeniem *e*, otrzymanemi z próby na rozerwanie, powinny odpowiadać warunkom następującym:

A. Stal zlewna na ustroje.

23. Doraźna wytrzymałość na rozerwanie *R*, tak w kierunku walcowania, jak i w kierunku doń prostopadłym, powinna być nie mniejsza jak 37 kg/mm² i nie większa jak 44 kg/mm². Wydłużenie *e*, wyrażone w odsetkach długości pomiarowej próbki, powinno mieć wartość taką, ażeby iloczyn *Re* równał się przy próbach w kierunku walcowania conajmniej 950, przy próbach zaś w kierunku prostopadłym do walcowania conajmniej 850.

B. Stal zlewna na nity i śruby.

24. Doraźna wytrzymałość na rozerwanie *R* powinna być nie mniejsza jak 34 kg/mm² i nie większa jak 42 kg/mm² przy takiem wydłużeniu *e*, ażeby iloczyn *Re* wynosił conajmniej 1050.

C. Stal zlewna wyższej jakości walcowana lub kuta.

25. Doraźna wytrzymałość na rozerwanie powinna wynosić conajmniej 55 kg/mm² przy wydłużeniu nie mniejszem jak 15%.

D. Odlewy stalowe na łożyska podporowe.

26. Doraźna wytrzymałość na rozerwanie powinna być nie mniejsza jak 55 kg/mm² przy wydłużeniu nie mniejszem jak 10%.

E. Żeliwo.

27. Doraźna wytrzymałość na rozerwanie powinna być nie mniejsza jak 12 kg/mm², na zgniatanie zaś nie mniejsza jak 50 kg/mm².

IV. Próby przy odbiorze stali.

A. Postanowienia ogólne.

28. Przed zastosowaniem w ustrojach wyrobów ze stali należy je poddać próbom, wskazanym poniżej.

29. Huty są obowiązane zawiadamiać dość wcześnie urząd interesowany o rozpoczęciu wyrobu zamówionej stali.

30. W celu umożliwienia wykonania prób wytwórnia powinna sporządzić wykaz wszystkich części walcowanych lub odlanych, z podaniem numeru spustu, z którego wykonano poszczególne części.

31. Próby wykonywane w hutach rozstrzygają o odbiorze. W razie wątpliwości Inspektor-Odbiorca lub urząd interesowany może zażądać sprawdzenia prób w jednem z laboratorjów mechanicznych do tego uprawnionych.

32. Inspektor-Odbiorca oraz organy kontrolujące mają prawo być obecnymi w każdym czasie przy wytwarzaniu stali oraz wglądać w książki fabryczne, tyczące się odnośnych spustów.

33. Każda odwalcowana sztuka odbierana powinna posiadać wybity odpowiedni numer spustu oraz oznaczony numer wykazu, wymienionego wyżej w punkcie 30; temi samemi numerami oraz znakiem fabrycznym powinny być oznaczone wszystkie części wzięte do prób z odwalcowanej sztuki.

34. Próbki do badań na rozerwanie, zginanie i uderzenie bierze się w hutach, według uznania Odbiorcy, bądźto z końców odwalcowanych sztuk, pozostałych po rozcięciu tych sztuk na części według zamówienia, bądźto z którejkolwiek z odciętych już części.

35. Odcięte końce odwalcowanych sztuk, z których mają być wzięte próby, powinny być oznaczone temi samemi numerami co i sztuki odwalcowane, tak, ażeby można było z zupełną pewnością stwierdzić ich wzajemną przynależność.

36. Próbki powinny być wycięte równolegle do kierunku walcowania, o ile zaś szerokość materjału dozwala, również i prostopadle do tego kierunku.

W pierwszym przypadku próbki nazywają się próbkami podłużnemi, w drugim — poprzecznemi.

37. Próbki powinny być odcinane tylko świdrem lub nożem bez zginania, uderzeń, rozgrzewania lub rozżarzania. Prostowanie próbek nieco wygiętych przy wycinaniu powinno być wykonane na zimno.

38. Dla dokonania prób Odbiorca wybiera z każdej partji walcowanej stali przeznaczonej do odbioru, conajmniej pięć procent ogólnej ilości sztuk odwalcowanych (sztab niepociętych). Należy jednak wykonać próby każdej grupy: blach, płaskowników, stali uniwersalnej, kątowników, ceowników i t. d. z każdego oddzielnego spustu, chociażby przytem ogólna ilość sztuk przeznaczonych do prób przewyższała pięć procent wszystkich sztuk danej partji. Do jednej grupy włącza się sztuki jednakowego profilu:

a) kątowniki, teowniki, blachy i stal uniwersalną przy różnicy grubości do 5 mm;
b) płaskowniki, stal kwadratową i okrągłą przy różnicy grubości do 15 mm;
c) dwuteowniki i ceowniki przy różnicy wysokości do 100 mm. Każda próbka pobrana podlega próbie na rozerwanie, próbie na uderzenie i próbie kowalskiej (zginania na zimno i na gorąco). Nie należy przytem stosować obróbki próbek przy temperaturze 300° do 400° C.

39. Jeżeli przy odbiorze różnych grup z danego spustu wszystkie próby uczyniły zadość warunkom wymaganym, to wszystkie grupy z tego spustu zostają przyjęte. Jeżeli zaś pierwsze próby w niektórych grupach z tego spustu nie dopisały, to te tylko grupy należy poddać ponownym próbom dwukrotnie. Gdy jedna z tych prób da wyniki ujemne, to cała grupa z danego spustu zostaje odrzucona.

40. Wszystkie próby, o ile niema wyraźnych postanowień odmiennych, powinny być wykonywane przy temperaturze pokojowej próbki.

B. Próby na rozerwanie.

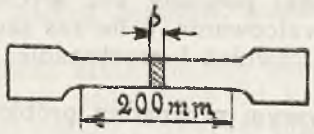
41. Do prób na rozerwanie przygotowuje się na zimno próbki strugane, toczone lub frezowane.

42. Ścianę szerszą próbek płaskich, a także próbki okrągłej stali o średnicy nie większej jak 20 mm pozostawia się w takim stanie, w jakim wyszły z pod walców, t. j. z naskórkiem walcowym.

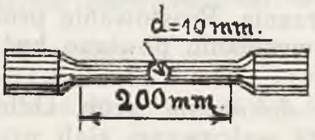
43. Przekrój poprzeczny stały próbek wyciętych z blach, płaskowników lub kształtowników powinien mieć formę prostokątną o grubości (b), odpowiadającej grubości próbowanej stali (patrz rys. 2). Szerokość próbki nie powinna przewyższać czterokrotnej grubości.

44. Blachy żłobione do pokrycia jezdni i chodników nie podlegają próbom na rozerwanie.

45. Przekrój okrągły stały próbek toczonych powinien mieć średnicę conajmniej dziesięć milimetrów (patrz rys. 3).

Rys. 2.

Rys. 3.

46. Odległość L (w centymetrach) między końcowemi kreskami lub punktami pomiarowemi, służąca do wyznaczenia wydłużenia, oblicza się ze wzoru:

$$L = 11{,}3 \sqrt{F},$$

przyczem F oznacza powierzchnię przekroju próbki w centymetrach kwadratowych.

47. Na żądanie Odbiorcy próbki powinny być opatrzone podziałką centymetrową na całej swej długości.

48. Blachy należy próbować na rozerwanie w kierunku walcowania i w kierunku doń prostopadłym.

49. Stal płaską i uniwersalną, jak również wszelkie kształtowniki należy próbować na rozerwanie tylko w kierunku walcowania. Stal uniwersalna może być stosowana tylko do prętów osiowo obciążonych.

50. Przy próbowaniu na rozerwanie stali z dwuteowników, teowników lub ceowników, część próbek należy wyciąć z pasów, część zaś ze ścianki.

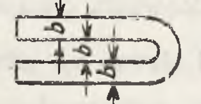
51. Próbki stali zlewnej nie powinny być wyżarzane osobno.

52. Próba, która wskutek niedokładności obrobienia próbki, lub też nieprawidłowego jej umocowania w maszynie, nie zauważonych przed wykonaniem próby, nie odpowiedziała zatwierdzonym warunkom na rozerwanie, jest nieważna; zamiast niej wykonywa się tylko jedną nową próbę na rozerwanie, o ile to możliwe na próbce z tej samej sztuki odwalcowanej. Tak samo należy postąpić, skoro próbka rozerwie się poza średnią trzecią częścią długości pomiarowej, dając wyniki niedostateczne.

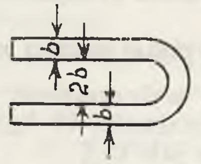
C. Próby na zginanie, złamanie i uderzenie.

53. Próby na zginanie wykonywa się po zaokrągleniu pilnikiem ostrych podłużnych krawędzi próbek. Próbki te powinny mieć kształt paska o szerokości conajmniej 40 mm.

54. Próby na zginanie należy wykonywać zapomocą prasy lub innego odpowiedniego urządzenia w taki sposób, ażeby wygięcie tworzyło łuk koła o średnicy równej grubości próbki, przy próbkach wyciętych w kierunku walcowania (patrz rys. 4) i o średnicy dwa razy większej od grubości próbki,

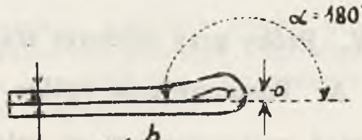
Rys. 4.

Rys. 5.

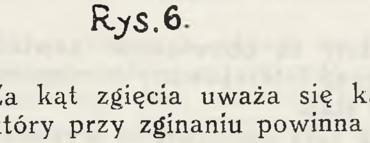
przy próbkach wyciętych prostopadle do kierunku walcowania (patrz rys. 5). Prócz tego kątowniki powinny dawać się zupełnie rozgiąć na **zimno** do pierwotnego położenia bez pęknięć i rysów.

55. Przy zginaniu na zimno, tak próbek podłużnych, jak i poprzecznych, kąt zgięcia α powinien wynosić 180° (patrz rys. 6), przyczem nie powinny się okazać żadne pęknięcia, ani rysy.

Rys. 6.

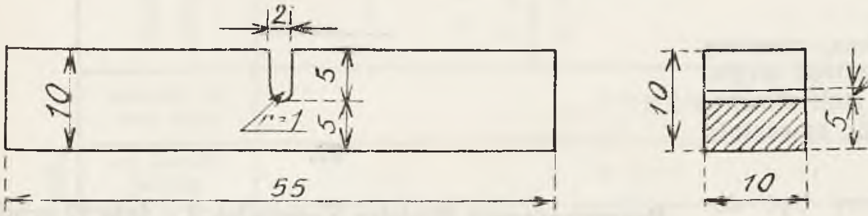
56. Za kąt zgięcia uważa się kąt α (patrz rys. 7). o który przy zginaniu powinna się odchylić

Rys. 7.

jedna połowa próbki względem swojego pierwotnego położenia.

57. Do próby na uderzenie wypiłowuje się na zimno, równolegle do kierunku walcowania, próbkę o długości 55 mm i przekroju prostokątnym, którego szerokość wynosi zawsze 10 mm, a grubość równa się 10 mm lub grubości badanego materjału,

Rys. 8

jeżeli ona jest mniejsza od 10 mm. Próbkę opatruje się w środku długości karbem 2 milimetrowym, wierconym lub frezowanym, którego dno tworzy półwalec o promieniu 1 mm (rys. 8) i sięga do połowy szerokości próbki.

Próbę wykonywa się uderzając w środek próbki po stronie przeciwległej do karbu taranem zakończonym ostrzem, które jest zaokrąglone walcem o promieniu 2 mm.

Próbka opiera się przy uderzeniu o brzegi otworu, odległe od siebie o 40 mm, przyczem karb znajduje się w połowie otworu.

Stosowany do próby na uderzenie taran wahadłowy typu Charpy'ego powinien pozwalać na mierzenie pracy potrzebnej do złamania próbki przy jednem uderzeniu. Praca ta odniesiona do przekroju próbki pod karbem powinna równać się conajmniej 5 kilogramometrów na cm².

58. Próbki stali zlewnej rozżarzone do jasnej czerwoności nie powinny okazać żadnych rys przy zginaniu około ostrej krawędzi i po zupełnem sklepaniu młotem.

V. Próby przy odbiorze stali okrągłej na nity i przy odbiorze nitów gotowych.

59. Stal okrągła na nity powinna odpowiadać warunkom tego materjału wskazanym w art. III, p. 24 co do wytrzymałości na rozerwanie i co do wydłużenia, warunkom zaś wskazanym w art. IV co do prób na zginanie i złamanie. Stal zlewna na nity powinna nadto dawać się spawać.

60. Prócz tego nity powinny wytrzymać następujące próby:

1) Trzpień nita powinien dać się zginać **na zimno** o 180° do zupełnego zetknięcia się zginanych części trzpienia, jak to wskazuje rys. 9, bez żadnych pęknięć ani rys na zewnętrznej powierzchni zgięcia.

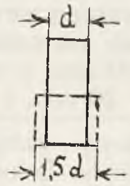
2) Po zgięciu o 90° trzpienia nita **na zimno** około walca, mającego średnicę równą średnicy ni-

Rys. 9.

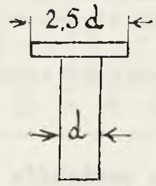
ta, trzpień nita powinien się dać znów wyprostować bez żadnych pęknięć.

3) Po spęczeniu **na zimno** trzpienia nita pod młotem do półtorakrotnej średnicy (rys. 10) na powierzchni jego nie powinny okazać się żadne rysy.

Rys. 10.

4) Główka nita powinna się dać rozpłaszczyć na zimno uderzeniami młotka do średnicy 2,5 raza większej od średnicy nita (patrz rys. 11) bez żadnych rysów i pęknięć na obwodzie spłaszczonej główki.

Rys. 11.

61. Przy obrabianiu młotkiem główki nita, rozżarzonej do jasno-czerwonego żaru i stygnącej aż do ciemno-czerwonego i dalej aż do wiśniowego żaru, nie powinny okazać się żadne uszkodzenia ani pęknięcia.

62. Niezależnie od wypróbowania stali, gotowe już nity dzieli się na partje po 1000 sztuk o jednakowej średnicy i z każdej partji bierze się po trzy próby na spłaszczenie główek. Przyjęte nity powinny być zapakowane w skrzynki lub beczki, zaopatrzone plombą ze znakiem Inspektora-Odbiorcy.

VI. Analizy chemiczne.

63. Huty, wytwarzające stal zlewną, powinny dokonywać analiz chemicznych na zawartość węgla, fosforu, siarki i krzemu. Zawartość w stali zlewnej fosforu nie powinna przewyższać 0,06%, zawartość zaś siarki 0,05%.

Wyniki analiz chemicznych powinny być dołączone do protokółu próbki.

VII. Próby przy odbiorze żeliwa i odlewów stalowych.

64. Do prób żeliwa i odlewów stalowych należy pobierać próbki z każdej odlanej sztuki.

65. Gdyby choć jedna z wybranych próbek nie czyniła zadość warunkom prób ustalonych w art. III i niniejszym, należy postąpić według wskazówek punktu 39.

66. Żeliwo powinno wykazać wytrzymałość na rozerwanie, wskazaną powyżej w art. III p. 27. Próby wykonywa się na sztabkach toczonych długości pomiarowej 200 mm, o okrągłym przekroju poprzecznym średnicy 20 mm, z główkami normalnemi.

67. Nieobrobiona sztabka żeliwa, mająca przekrój kwadratowy o boku 30 mm, położona na dwóch podporach w odległości jednego metra jedna od drugiej, powinna wytrzymać bez złamania obciążenie pośrodku swej długości powiększające się stopniowo do 450 kg.

68. Przy uderzaniu młotkiem po prostokątnej krawędzi odlewu z żeliwa w kierunku prostopadłym do niej, krawędź powinna się stępiać, lecz nie wykruszać się i nie odłupywać.

69. Odlewy stalowe próbuje się na rozerwanie i na wydłużenie stosownie do wskazówek art. III D.

Próby wykonywa się stosownie do wskazówek art. IV.

VIII. Sporządzenie protokółu odbiorczego i cechowanie materjału.

70. O wyniku prób sporządza się protokół, podpisany przez upełnomocnionego przedstawiciela fabryki i przez urzędnika odbierającego materjał.

71. Każda sztuka materjału wypróbowanego i przyjętego, o przekroju poprzecznym powyżej 8 cm^2, powinna być oznaczona cechą (stemplem) urzędu przyjmującego, miejsce zaś cechy powinno być obwiedzione białą farbą olejną.

Cienką stal wypróbowaną i przyjętą oznacza się plombą umieszczoną odpowiednio na opakowaniu.

22.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 grudnia 1932 r. Nr. U. Z. I/1/7 w sprawie stosowania na obszarze W. M. Gdańska „Przepisów Sygnalizacji na Kolejach Polskich".

Na podstawie punktu 7 art. 4 Ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) oraz w związku z § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 9 lipca 1930 r. Nr. V/5-6195/30 (Dz. Urz. M. K. Nr. 25, poz. 195) w sprawie „Przepisów Sygnalizacji na Kolejach Polskich" zarządzam, że przepisy te wchodzą w życie z dniem 1 kwietnia 1933 r. na wszystkich pierwszo- i drugorzędnych linjach kolei normalnotorowych na obszarze W. M. Gdańska, będących w administracji Polski.

23.

Nr. U. J. II-137/42 z dnia 24 stycznia 1933 r. w sprawie wielkości napisów służbowych.

W uzupełnieniu zarządzenia z dnia 30 lipca 1930 r. Nr. V-1-2804/30 (Dz. Urz. M. K. Nr. 20 z 25/VIII-30 r. poz. 159) w sprawie widoczności napisów z nazwami stacyj, Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że w przypadku, gdy zastosowanie wysokości liter = 12 cm. dla napisów służbowych przy wskazanej proporcji liter nie jest możliwe ze względu na długość napisów i brak miejsca, wówczas wysokość liter w tych napisach można zmniejszyć, przestrzegając jedynie charakter i proporcję liter, podane w zarządzeniu, wymienionem na wstępie.

SPRAWY ZASOBÓW KOLEJOWYCH.

24.

Nr. M. Z. XII—362/1 z dn. 13 stycznia 1933 r. **Uzupełnienie Nr. 34 do mianownictwa druków ujednostajnionych.**

Serja i numer ustalone przez M. K. Nr.	Dawna serja i numer wyznaczona przez M. K.	TREŚĆ DRUKÓW	Druk zwykły czy ścisłego zarachowania	Nazwa jednostki druku	Wymiar normalny druków: wy-so-kość m/m	Wymiar normalny druków: sze-ro-kość m/m	Wymiar normalny druków: Sze-reg.	Papier Nr. gatunku	Układ druków jest 1-o czy 2-u stronny	Rodzaj oprawy Nr.	Ilość kart w oprawie	Dodatkowe cechy druku	Uwagi
P. K. P. Ser. R.													
N. 24a—1	Nowy	Arkusz zbiorczy raportów o sytuacji wagonowej	Zwykły										Dyrekcje zaopatrują się w druki we własnej kompetencji.
„ 24b „	„	Raport o pracy wagonów. Część I.	„	ark.	297	420	A_3	2	1			w składk.	
„ 24c „	„	„ „ „ „ II.	„	„	353	500	B_3	2	1			„	
„ 24d „	„	Zgłoszenie o ilości wagonów naładowanych i wyładowanych	„										
„ 24e „	„	Wykaz wagonów towarowych wyłączonych z ruchu	„	ark.	210	297	A_4	2	2 odm.			w składk.	
„ 127	R. N. 127	Sygnaturka	„	szt.	70	148	$\frac{1}{48}$ A	8—a	„			w opaskach z 2-ma driurkami	
Ser. M. N. 35	M. N. 35	Karta inwentarzowa wagonów towarow.	„	„	125	176	B_6	8/I	„			w opaskach	Zmiana nazwy druku
Ser. D. N. 241	Nowy	Księga inwentarzowa (art. 1, poz. 1—6)	„	zeszyt	297	420	A_3	1—a	2 jedn.	4	6		
„ N. 242	„	„ „ (art. 2, poz. 1—2)	„	„	„	„	„	„	„	„	6		
„ N. 243	„	„ „ (art. 2, poz. 3—6)	„	„	„	„	„	„	„	„	10		
„ N. 244	„	„ „ (art. 3, poz. 1—7)	„	„	„	„	„	„	„	„	10		
„ N. 245	„	„ „ (art. 4, poz. 1—6)	„	„	„	„	„	„	„	„	10		
„ N. 246	„	„ „ (art. 5, poz. 1—3)	„	„	„	„	„	„	„	„	6		
„ N. 247	„	„ „ (art. 5, poz. 4—7)	„	„	„	„	„	„	„	„	10		
„ N. 248	„	Księga inwentarzowa (art. 5, poz. 8—11)	„	„	„	„	„	„	„	„	10		
„ N. 249	„	„ „ (art. 5, poz. 12—18)	„	„	„	„	„	„	„	„	10		
„ N. 250	„	„ „ (art. 5, poz. 19—20)	„	„	„	„	„	„	„	„	6		
Ser. A. N. 28	A. N. 28	Wykaz stanu faktycznego pracown. linij normalnotorowych	„	„	353	250	B_4	1	2 odmn.	„	4		
„ N. 28—a	A. N. 28—a	Wykaz stanu faktyczn. pracown. linij wąskotorowych	„	ark.	353	500	B_3	1	„			w składk.	
„ N. 31	A. N. 31	Umowa o dzierżawę bufetu	„	zeszyt	297	210	A_4	1—a	„	3	6		
„ N. 34	A. N. 34	Podanie o wydanie biletu bezpłatnego, dowodu tożsam. osoby i t. p.	„	szt.	148	210	A_5	2	„			w opaskach	
„ N. 36	A. N. 36	Książka kontroli wydanych biletów jednorazowych	„	ark.	420	594	A_2	1—a	2 jedn.			w składk.	
Ser. F. N. 37	F. N. 37	Wyszczególnienie poleceń na otwarte rachunki	„	szt.	353	250	B_4	2	2 odmn.			w opaskach	
„ N. 38	F. N. 38	Wykaz wpływów na wyrównanie kredytowych rachunków z przewoźnego	„	„	297	210	A_4	2	„			„	
„ N. 40	F. N. 40	Wykaz wpływów do B. P., P. K. O. i kas skarbowych	„	„	297	210	A_4	2	„			„	
„ N. 42	F. N. 42	Pokwitowanie wpływów gotówkowych do Kasy Dyrekcyjnej	ścisłe zarach.	blok	148	210	A_5	3	1	2	25×2	pod kalkę 1 karta perfer.	
Ser. H. N. 120—b	H. N. 120—b	Protokół ustalenia stanu lub braku przesyłek w komun. polsko-niemieck.	Zwykły	ark	353	500	B_3	2	2 odm.			w składk.	
—	H. N. 131	Akt reklamacyjny N. (okładka)	unieważnione, należy skreślić z mianownictwa.										
—	H. N. 131—a	Wykaz reklamacji											
„ N. 128	Nowy	Rejestr zalegających przesyłek do likwidacji	Zwykły	zeszyt									
„ N. 129	„	Śledzenie przekroczenia terminu dostawy	„	ark.									
Ser. F. N. 92	F. N. 92	Przekaz zaliczeniowy dla komunikacji miejscowej	ścisłe zarach.	blok	210	148	A_5	2	2 odmn.	2	25×2	pod kalkę 2 karta perfer.	
„ N. 92	„	„ „	„	„	„	„	„	„	„	„	50×2	„	

ZMIANY SKŁADU OSOBOWEGO KOMISYJ DYSCYPLINARNYCH.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 12 stycznia 1933 r. Nr. P. O. V. 129/15, w sprawie zmian w składzie członków Komisji Dyscyplinarnej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie,— pochodzących z nominacji.

Na podstawie § 72 ustępy 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8.VII. 1929 o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr. 86/32 poz. 736) mianuję członkami Komisji Dyscyplinarnej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie następujących pracowników:

I. Z Wydziału Ruchu:

1. **Marcina Malinowskiego**, Kierownika Działu Towarowego,
2. **Bronisława Surowieckiego**, st. asesora.

II. Z Wydziału Drogowego:

1. **Inż. Mirosława Berdę**, Zast. Naczelnika Oddziału Drogowego Warszawa—Wschodnia,
2. **Juljusza Kraussa**, Kontrolera drogowego VII Oddz. Drogowego Warszawa—Główna,
3. **Zygmunta Krzesińskiego**, st. asesora.

III. Z Wydziału Mechanicznego:

1. **Inż. Kazimierza Izdebskiego**, referendarza K. P.,
2. **Inż. Ryszarda Czepurkowskiego**, Zastępcę Naczelnika Oddziału Mechanicznego.

IV. Z Wydziału Osobowego:

1. **Bolesława Żejca**, Kierownika Działu.

V. Z Wydziału Finansowego:

1. **Witalisa Piechaczka**, st. asesora p. o. kierownika Działu,
2. **Włodzimierza Siennickiego**, st. asesora,
3. **Jana Dudelskiego**, st. asesora.

VI. Z Wydziału Handlowo-Taryfowego:

1. **Aleksandra Olechowskiego**, st. asesora,
2. **Franciszka Mrozowskiego**, st. asesora, p. o. Kierownika Działu.

VII. Z Wydziału Kontroli Dochodów:

1. **Adama Wyrożębskiego**, Kierownika Działu z Wydz. Kontr. Doch.,
2. **Kazimierza Plucińskiego**, st. asesora,
3. **Zygmunta Kacperskiego**, Kierownika Działu,
4. **Wincentego Konopskiego**, asesora.

VIII. Z Wydziału Prawnego:

1. **Konstantego Czyżyka**, referendarza K. P.,
2. **Antoniego Białeckiego**, geometrę.

IX. Z Wydziału Zasobów:

1. **Inż. Zdzisława Wojciechowskiego**, Zast. Naczelnika Wydz.,
2. **Olgierda Rypińskiego**, st. asesora.

X. Z Wydziału Sanitarnego:

1. **Dr. Józefa Mazurka**, lekarza ordynatora,
2. **Władysława Kwiecińskiego**, Zarządzającego Składnicą San.,
3. **Lucjana Eysymonta**, felczera rej. Warszawa Wil.

XI. Z Wydziału Elektrotechnicznego:

1. **Jana Katarzyńskiego**, Kierownika Działu,
2. **Inż. Marjana Markiewicza**, st. kontrolera elektr.,
3. **Inż. Henryka Wojciechowskiego**, referendarza K. P.

XII. Z Wydziału Kolei Wąskotorowych:

1. **Zenona Dornera**, st. asesora,
2. **Stefana Szypowicza**, Zarz. Kol. Wąskotor. II kl. Rogów — Biała — Rawa.

Jednocześnie oznajmiam, że z powodu zwolnienia ze służby wygasły mandaty: Zastępcy Naczelnika Wydziału **Jana Glassa**, Kierownika Działu, **Ludwika Rynkowskiego**, Starszego Kontrolera Dochodów, **Władysława Kobylińskiego** i Starszego Referendarza K. P. **Jana Kołodziejskiego.** Z powodu zaś śmierci wygasł mandat Kierownika Działu **Inż. Edwarda Segeta.**

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 lutego 1933 r. Nr. P. O. V. 129/4 w sprawie zmian w składzie członków Komisji Dyscyplinarnej przy Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie.

Na podstawie §§ 72 i 80 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8/VII. 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 736) mianują **Mgr. Witteka Witolda,** Kierownika Działu Przewodniczącym Komisji Dyscyplinarnej zaś p. o. Kierownika Działu Referendarza **Mgr. Dymka Stanisława** i p. o. Kierownika Działu Referendarza **Dr. Bechera Karola** zastępcami Przewodniczącego tejże Komisji przy wspomnianej Dyrekcji.

Jednocześnie na podstawie § 80 punkt 4 powyższego rozporządzenia zwalniam **Mgr. Włodzimierza Gorzeckiego,** Naczelnika Wydziału Osobowego, ze stanowiska Zastępcy Przewodniczącego komisji Dyscyplinarnej przy tej Dyrekcji.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19 stycznia 1933 r. Nr. P. O. V. 129/16 w sprawie zmian w liście członków Komisji Dyscyplinarnej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu, pochodzących z nominacji.

Na podstawie § 72 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8.VII.29 o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. w brzmieniu ogłoszonem w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 86 z 12.X. 1932 r. poz. 736 mianuję w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu:

A) Zastępcę Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej:

Mgr. Gablankowskiego Jana, Kierownika Działu Gruntowego i Wywłaszczeń,

B) Członkami Komisji Dyscyplinarnej:

1) **Śluzara Włodzimierza,** Kierownika Działu Pasażerskiego i Technicznego,

2) **Mgr. Hyćka Wiktora,** Kierownika Działu Towarowego,

3) **Oteckiego Franciszka,** Starszego Kontrolera Ruchu,

4) **Inż. Ostrowskiego Władysława,** Zastępcę Naczelnika Wydziału Mechanicznego,

5) **Inż. Malińskiego Józefa,** Kierownika Działu Ogólno-Gospodarczego,

6) **Inż. Zakrzewskiego Jana,** Naczelnika Warsztatów Głównych I kl.,

7) **Kowalskiego Tadeusza,** Kierownika I kl. Działu Warsztatów Głównych,

8) **Inż. Waligórskiego Tadeusza,** Kierownika Działu Ogólno-Gospodarczego,

9) **Inż. Morskiego Antoniego,** Kierownika Działu Podtorza i Mostów,

10) **Inż. Szmidta Franciszka,** Kierownika Działu Budynków,

11) **Inż. Haupta Stanisława,** Kierownika Działu Elektrotechnicznego,

12) **D-ra Dziewińskiego Włodzimierza,** Kierownika Działu Zabezpieczeń i Humanitarnego,

13) **Bistronia Ludwika,** Kierownika Działu Księgowości,

14) **Sambora Zygmunta,** Kierownika Działu Przewozowego,

15) **Leśkowa Mieczysława,** Starszego Asesora p. o. Kierownika Działu Ogólnego,

16) **Inż. Waszczyńskiego Wiktora,** Kierownika Działu Zakupów.

Ruch służbowy w Centralnem Biurze Statystyki Przewozów P. K. P.

Przeniesienia:

Trybus Adolf, st. asesor Centralnego Biura Statystyki Przewozów P. K. P. do Centralnego Biura Obrachunkowego Wagonów P. K. P., w dotychczasowej grupie uposażenia.

M. K. P. O. II. 7026/1 z dn. 14/X.32.

Dybkowa Kazimiera, asesor Centralnego Biura Statystyki Przewozów P. K. P. do Centralnego Biura Obrachunkowego Wagonów P. K. P. w dotychczasowej grupie uposażenia.

M. K. P. O. 7686/1 z 1932 r.

Zwolnienia ze służby:

Koblewski Włodzimierz, st. asesor Centralnego Biura Statystyki Prezwozów P. K. P. z dniem 31 grudnia 1932 r. na podstawie § 134 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. w brzmieniu ogłoszonem pod pozycją 736 (Dz. U. R. P. Nr. 86 z 1932 r.).

C. B. S. O. II. 23/72 z dn. 29/XII.32.

Augustynowicz Henryka, kancelistka Centralnego Biura Statystyki P. K. P. z dniem 31 grudnia 1932 r. na podstawie § 134 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. w brzmieniu ogłoszonem pod pozycją 736 (Dz. U. R. P. Nr. 86 w 1932 r.).

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa. Nr. 63195. 10.II.33. 8.500.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p. telefon Nr. 8-26-28. Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr. Prenumeratę można uiszczać do P. K. O. za pośrednictwem konta czekowego Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 30658. Na odwrotnej stronie czeku nadawczego P. K. O. należy wskazać cel wpłaty.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.

// eagle emblem omitted
DODATEK

DO DZIENNIKA URZĘDOWEGO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

15 marca | Nr. 3. | Rok 1933.

TREŚĆ:

Sprawy ruchu kolejowego.

Praca Polskich Kolei Państwowych w grudniu 1932 r. według danych przedwstępnych.

SPRAWY RUCHOWO-KOLEJOWE.

PRACA POLSKICH KOLEI PAŃSTWOWYCH

w grudniu 1932 r.

według danych przedwstępnych.

Przewóz podróżnych w grudniu r. ub. (31 dzień) wyniósł ogółem 8.362.408 osób i w porównaniu z listopadem r. ub. (30 dni — 7.702.278 osób) zwiększył się o 8,6%, a w porównaniu z grudniem 1931 r. (10.755.446 osób) zmniejszył się o 22,2%.

Zwiększenie ruchu pasażerskiego spowodowane zostało sportami zimowemi, Świętami Bożego Narodzenia oraz pierwszy raz w r. ub. wprowadzonemi dłuższemi ferjami szkolnemi na Święta. W związku z tem uruchomione były dodatkowe pociągi w kierunku górskich miejscowości, w szczególności do Krynicy i Zakopanego.

Regularność ruchu dalekobieżnych pociągów pasażerskich wynosiła w grudniu r. ub. 93% i była o 10% lepsza niż w grudniu 1931 r.

Przewóz towarów w grudniu r. ub. przy 25 dniach roboczych wynosił 3.885.167 tonn (oprócz kolejowych gospodarczych) i w porównaniu z listopadem r. ub. (25 dni roboczych — 5.302.893 tonny) zmniejszył się o 26,7%, a w porównaniu z grudniem 1931 r. (4.516.491 tonn) zmniejszył się o 14%.

Naładowano w grudniu r. ub. na stacjach linij normalnotorowych P. K. P. i Wolnego Miasta Gdańska 260.617 wagonów 15 tonnowych, a przyjęto od kolei zagranicznych 24.986 wagonów z ładunkami, adresowanemi do Polski oraz przechodzącemi przez Polskę tranzytem, czyli razem przewieziono 285.603 wagony ładowne (włącznie z przesyłkami gospodarczemi).

W porównaniu z listopadem r. ub. (387.630 wagonów) praca ogólna kolei w zakresie przewozu towarów zmniejszyła się w grudniu r. ub. (liczbą wagonów użytych do przewozu) o 26,3%, ładowanie zaś na stacjach P. K. P. i W. M. Gdańska zmniejszyło się o 27,6%.

W porównaniu zaś z grudniem 1931 r. (345.650 wagonów) praca ogólna kolei zmniejszyła się o 17,4%.

Ładowanie najważniejszych ładunków masowych przedstawia się jak następuje:

(w wagonach 15-tonnowych).

Wykonano	1932 rok			1931 r.	w grudniu 1932 r. więcej + mniej — w procentach w stosuuku do 1931 r.
	grudzień dni roboczych 25	listopad dni roboczych 25	w grudniu więcej + mniej — w procentach	grudzień dni roboczych 24	
A. Naładowano *)					
Węgla	126.432	148.402	— 14,8%	164.117	— 23,0%
Drzewa	15.500	18.780	— 17,5%	18.631	— 16,8%
Nawozów sztucznych . .	1.736	810	+114,3%	2.666	— 34,9%
Materjałów budowlanych (oprócz drzewnych) .	2.170	3.990	— 45,6%	1.581	+ 37,3%
Rolniczych i aprowizacji .	22.785	73.320	— 68,9%	26.288	— 13,3%
Pozostałych ładunków .	91.994	114.848	— 19,9%	98.887	— 7,0%
Razem	260.617	360.150	— 27,6%	312.170	— 16,5%
B) Przyjęto ładownych wagonów od kolei zagranicznych do Polski . .	5.642	5.940	— 5,0%	7.936	— 28,9%
Tranzytem przez Polskę .	19.344	21.540	— 10,2%	25.544	— 24,3%
C) Ogółem przewieziono wagonów ładownych .	285.603	387.630	— 26,3%	345.650	— 17,4%

*) łącznie z ładowaniem w obrębie Wolnego Miasta Gdańska.

Zmniejszenie ładowania w grudniu r. ub. dotknęło wszystkie ważniejsze rodzaje ładunków masowych (z wyjątkiem nawozów sztucznych), głównie zaś płodów rolnych i aprowizacji. Również uległo zmniejszeniu przyjęcie wagonów ładownych od kolei zagranicznych tak przeznaczonych do Polski jak i przechodzących tranzytem.

Rozmiary ładowania węgla, podzielone według zagłębi węglowych, przedstawiają się w grudniu r. ub. jak następuje:

Naładowano wagonów 15-tonnowych:

Zagłębia	1932 rok			1931 r.	w grudniu 1932 r. więcej + mniej — w procentach w stosunku do 1931 r.
	grudzień dni roboczych 25	listopad dni roboczych 25	w grudniu więcej + mniej — w procentach	grudzień dni roboczych 23	
Górnośląskie	91.252	106.550	— 14,4%	117.680	— 22,5%
Dąbrowskie	27.046	31.016	— 12,8%	34.629	— 21,9%
Krakowskie	8.134	10.836	— 24,9%	11.808	— 31,1%
Razem . . .	126.432	148.402	— 14,8%	164.117	— 23,0%

Zagłębia	1932 rok grudzień dni roboczych 25	listopad dni roboczych 25	w grudniu więcej + mniej — w procentach	1931 r. grudzień dni roboczych 23	w grudniu 1932 r. więcej + mniej — w procentach w stosuuku do 1931 r.
	Z tego naładowano na wywóz zagranicę:				
a) **przez:**					
Gdańsk, Gdynię i porty rzeczne	51.894	55.020	— 5,7%	58.156	— 10,8%
Przez Niemcy	713	960	— 25,7%	9.486	— 92,4%
b) **do:**					
Węgier, Czechosłowacji, Austrji, Włoch . . .	9.703	9.630	+ 0,7%	10.478	— 7,4%
Rumunji	62	570	— 89,1%	279	— 77,8%
Rosji i Łotwy . . .	62	—	—	186	— 66,6%
Razem . .	62.434	66.180	— 5,7%	78.585	— 20,6%

Ogółem naładowano węgla w grudniu w porównaniu z listopadem r. ub. mniej o 22.000 wagonów, w tem na wywóz zagranicę mniej o 4.000 wagonów.

Norma ładowania węgla wynosiła w grudniu r. ub. 6.000 wagonów 15-to tonnowych w dniu roboczym dla wszystkich trzech zagłębi razem, ładowano zaś przeciętnie 5.057 wagonów w dniu roboczym czyli mniej od normy o 15,7%.

W poszczególnych zagłębiach ładowano jak następuje:

w zagłębiu Górnośląskiem przy normie 4.394 wagony dziennie ładowano 3.650 wagonów dziennie czyli mniej od normy o 16,9%;

w zagłębiu Dąbrowskiem przy normie 1.228 wagonów dziennie ładowano 1.082 wagony dziennie czyli mniej od normy o 16%;

w zagłębiu Krakowskiem przy normie 378 wagonów dziennie ładowano 325 wagonów dziennie czyli mniej od normy o 14%.

Wywóz węgla przez porty w Gdańsku i Gdyni przedstawia się w grudniu r. ub. jak następuje:

Porty	1932 rok grudzień dni roboczych 25	listopad dni roboczych 25	w grudniu więcej + mniej — w procentach	1931 r. grudzień dni roboczych 24	w grudniu 1932 r. więcej + mniej — w procentach w stosunku do 1931 r.
	a) w wagonach 15-tonnowych				
Gdańsk	25.045	27.860	— 10,1%	37.767	— 33,7%
Gdynia	28.742	29.276	— 1,8%	26.264	+ 9,4%
Razem	53.787	57.136	— 5,9%	64.031	— 16,0%
	b) w tonnach				
Gdańsk	375.680	417.907	— 10,1%	566.510	— 33,7%
Gdynia	431.132	439.142	— 1,8%	393.954	+ 9,4%
Razem	806.812	857.049	— 5,9%	960.464	— 16,0%

Jak widać z powyższej tabeli wywóz węgla przez porty zmniejszył się w grudniu w porównaniu z listopadem r. ub. o 50.237 tonn (—5,9%). Zmniejszenie to dotyczy głównie Gdańska (mniej o 42.227 tonn — 10,1%).

Praca ogólna portów Gdańska i Gdyni przedstawia się w miesiącu grudniu r. ub. jak następuje:

Ogólna praca Gdańska w tonnach.

Rodzaj ładunków	1932 rok grudzień dni roboczych 25	1932 rok listopad dni roboczych 25	1932 rok w grudniu więcej + mniej — w procentach	1931 r. grudzień dni roboczych 24	w grudniu 1932 r. więcej + mniej — w procentach w stosunku do 1931 r.
Wywóz					
Węgiel	375.680	417.907	— 10,1%	566.510	— 33,7%
Zboże	37.995	23.998	+ 58,3%	19.879	+ 91,1%
Cukier	—	105	—	1.562	—
Drzewo	35.532	27.578	+ 28,8%	37.255	— 4,6%
Żelazo	1.370	525	+ 160,9%	540	+ 153,7%
Produkty naftowe	4.213	4.962	— 15,1%	3.965	+ 6,3%
Inne ładunki	22.712	20.701	+ 9,7%	24.933	— 8,9%
Razem	477.502	495.776	— 3,7%	654.644	— 27,1%
Przywóz					
Ruda żelazna	1.982	4.590	— 56,8%	6.289	— 68,5%
Złom	715	1.480	— 51,7%	40	+ 1687,5%
Żelazo	30	110	— 72,7%	125	— 76,0%
Ryż	222	132	+ 68,2%	—	—
Nawozy sztuczne	—	—		105	
Inne ładunki	11.258	13.237	— 15,0%	17.031	— 33,9%
Razem	14.207	19.549	— 27,3%	23.590	— 39,8%

Ogólna praca Gdyni w tonnach.

Rodzaj ładunków	1932 rok grudzień dni roboczych 25	1932 rok listopad dni roboczych 25	1932 rok w grudniu więcej + mniej — w procentach	1931 r. grudzień dni roboczych 24	w grudniu 1932 r. więcei + mniej — w procentach w stosunku do 1931 r.
Wywóz					
Węgiel	431.132	439.142	— 1,8%	393.954	— 9,4%
Cukier	4.260	24.517	— 82,6%	16.045	— 73,4%
Drzewo	8.350	7.500	+ 11,3%	15	—
Inne ładunki	13.693	16.288	— 15,9%	14.144	— 3,2%
Razem	457.435	487.447	— 6,2%	424.158	+ 7,8%
Przywóz					
Ruda	6.480	12.675	— 48,9%	—	—
Złom	25.255	21.990	+ 14,8%	8.287	+ 204,7%
Ryż	2.175	2.040	+ 6,6%	2.535	— 14,2%
Nawozy sztuczne	400	420	— 4,8%	375	+ 6,6%
Inne ładunki	23.082	20.556	+ 12,3%	3.634	+ 63,5%
Razem	57.392	57.681	— 0.5%	14.831	+ 287,0%

Ogółem wywóz przez obydwa porty zmniejszył się w grudniu w porównaniu z listopadem r. ub. o 48.286 tonn (—5%), przywóz zaś o 5.631 tonn (—7,3%). Pomimo ogólnego zmniejszenia wywozu przez porty, wywóz zboża i drzewa zwiększył się w grudniu: pierwszego o 14.000 tonn, a drugiego o 8.000 tonn. Natomiast wywóz cukru zmniejszył się prawie o 20.000 tonn. W przywozie zmniejszeniu uległa ruda (około 9.000 tonn mniej), a zwiększeniu — złom (około 4.000 tonn więcej).

Ogólny wywóz z Polski i przywóz do Polski koleją przez granicę lądową i przez obydwa porty Gdańsk i Gdynię przedstawia się w grudniu r. ub. jak następuje:

(liczbą wagonów)

Rodzaj ładunków	1932 rok grudzień dni roboczych 25	1932 rok listopad dni roboczych 25	w grudniu więcej + mniej — w procentach	1931 r. grudzień dni roboczych 24	w grudniu 1932 r. więcej + mniej — w procentach w stosunku do 1931 r.
Wywóz:					
Zboże	2.988	2.062	+ 44,9%	1.345	+ 122,2%
Mąka	68	69	— 1,4%	99	— 31,3%
Węgiel	56.584	60.236	— 6,1%	73.292	— 22,8%
Drzewo	5.602	4.614	+ 21,4%	4.730	+ 18,4%
Bawełna	185	162	+ 14,1%	153	+ 20,9%
Materjały budowlane	179	125	+ 43,2%	116	+ 54,3%
Produkcja przemysłowa	3.999	4.305	— 7,1%	3 886	+ 2,9%
Cukier	290	1.637	— 82,3%	1.174	— 75,3%
Pozostała aprowizacja	1.801	2 820	— 36,1%	2.387	— 24,5%
Inne ładunki	3.809	3.929	— 3,1%	3.994	— 4,6%
Razem	75.505	79.959	— 5,6%	91.176	— 17,2%
Przywóz:					
Zboże	419	172	+ 143,6%	757	— 44,6%
Mąka	1	1	—	6	— 83,3%
Węgiel	137	159	— 13.8%	255	— 46.3%
Drzewo	24	12	+ 100,0%	262	— 90,8%
Bawełna	666	589	+ 13,1%	408	+ 63,2%
Materjały budowlane	153	214	— 28,5%	340	— 55,0%
Produkcja przemysłowa	2.158	2.295	— 6,0%	2.989	— 27,8%
Ruda żelazna	117	48	+ 143,7%	688	— 83,0%
Pozostała aprowizacja	1.249	1.796	— 30,5%	1.600	— 21,9%
Inne ładunki	4.672	4.379	+ 6,7%	2.909	+ 60,6%
Razem	9.596	9.665	— 0,7%	10.214	— 6,0%

Z powyższego zestawienia wynika, że ogółem wywóz z Polski zmniejszył się w grudniu w porównaniu z listopadem r ub. prawie o 4½ tysiąca wagonów (—5,6%), przywóz zaś tylko o 69 wagonów (0,7%).

Tabor parowozowy i wagonowy w dniu 1 grudnia r. ub. wynosił:

Parowozów 5.410, w porównaniu z grudniem 1931 r. (5.401) więcej o 0,17%. W naprawie było parowozów 11,92%, mniej, niż w tymże miesiącu roku 1931 (12,23%) o 0,31%.

Wagonów osobowych 12.146, więcej niż w grudniu 1931 r. (12.088) o 0,48%. W naprawie było wagonów osobowych 10,12%, więcej niż w r. 1931 (7,81%) o 2,31%.

Wagonów towarowych 156.605, więcej niż w r. 1931 (156.081) o 0,34%. W naprawie było wagonów towarowych 3,46%, mniej niż w r. 1931 (4,2%) o 0,74%.

Nowego taboru normalnotorowego dostarczyły fabryki w grudniu r. ub. ilości następujące:

parowozów osobowych	8
„ towarowych	2
wagonów osobowych	11
„ towarowych	220

Na 1 stycznia 1933 r. liczba wagonów towarowych, odstawionych do rezerwy z powodu zmniejszenia się ruchu, wynosiła:

krytych	30.489
węglarek	37.690
platform	14.091
innych	550
razem	82.820 wagonów

(na 1 grudnia r. ub. było w rezerwie 65.271 wagonów).

Przebieg pociągów w grudniu r. ub. wynosił:

w ruchu osobowym	5.294.102	poc. km.
„ towarowym	2.796.532	„ „
razem	8.090.634	poc. km.

W porównaniu z listopadem r. ub. (8.311.265 poc. km.) ogólny przebieg pociągów w grudniu r. ub. zmniejszył się o 2,65%, przyczem przebieg pociągów ruchu osobowego zwiększył się o 3,47%, a przebieg pociągów ruchu towarowego zmniejszył się o 12,45%.

W porównaniu zaś z grudniem r. 1931 (8.771.333 poc. km.) ogólny przebieg pociągów w grudniu r. ub. zmniejszył się o 7,76%, w czem przebieg pociągów ruchu osobowego wykazuje zwiększenie o 1,75%, a pociągów ruchu towarowego zmniejszenie o 21,62%.

W dziedzinie taryfowej żadnych ważniejszych zarządzeń w grudniu r. ub. nie było.

Wpływy Polskich Kolei Państwowych w grudniu r. ub. wynosiły:

a) z przewozu osób	16.344.503	zł.
b) „ bagażu i przesyłek ekspresowych . .	845.237	„
c) „ towarów	49.293.467	„
d) ubocznych	906.067	„
razem	67.389.274	zł.

W porównaniu z listopadem r. ub. (78.791.472 zł.) wpływy w grudniu r. ub. zmniejszyły się o 14,5%, a w porównaniu z grudniem r. 1931 (84.481.752 zł.) zmniejszyły się o 20,2%.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr. 63716. 10.III.33. 8 000.